

Riječ urednika / A word from the editor

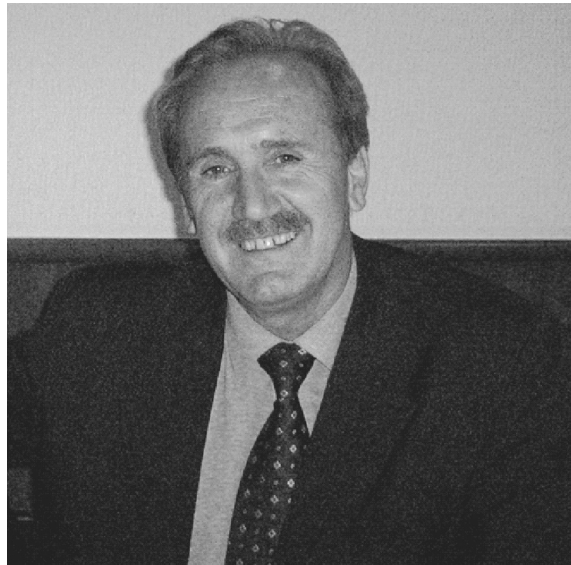
Poštovani,

Uvijek mi je pravo zadovoljstvo to što imam privilegiju da se obratim Vama, stvaraocima, i poštovaocima naučne i stručne medicinske misli. „SANAMED“ je odavno postao naš most povezivanja. Ustanova u kojoj radim je takođe odavno već postala prepoznatljiva po našem „SANAMED“-u. Lako je primijetiti da mi više nijesmo sami, posebno od kako je na inicijativu zamjenika glavnog urednika, dr Džemila Detanca, hirurgu, uvedena institucija „Gost urednik“, što se pokazalo kao veoma značajno, jer smo se na neki način raširili po svijetu, potom zblížili i okupili oko stručne misli. Iz tako geografski udaljenih destinacija govorimo istim jezikom medicine, a oni koji su sada naši kourednici se sa ništa manje žara stručno troše da bi svaki novi broj časopisa bio bolji od prethodnog. Svi oni, naši prijatelji, visoki znanstvenici koji nas podržavaju i neposredno daju lični doprinos za bolji kvalitet, dijeleći sa nama utrošeni trud i vrijeme, poklanjaju iskustvo i znanje onima koji to cijene i koriste za razvoj nauke, u korist čovjeka, za zdravu populaciju.

Ako je Hipokrat u tekstu ljekarske zakletve zavjetovao da ljekari budu na usluzi čovjeku, to mogu samo ako neprestano uče, istražuju, prenose i razmjenjuju iskustva. Ljekari su braća i sestre po struci i humanosti, a pacijent kao najveća svijetinja kojoj se posvjećuju. Tako se zblížavamo, a da se sa mnogima nikada i ne sretnemo, uz istu želju da udahnemo neki novi život, bez motivacije za materijalnom dobiti.

Šta treba još reći?

Pravom humanisti, kolegi, prijatelju, srce je uvijek ispunjeno saosjećanjem i u teškom trenutku. To smo osjetili ovih dana, kada nas je ovdje, i u cijeloj zemlji zadesio tužan tragični događaj, u kojem je šest odabranih sinova ove zemlje nesrećno izgubilo život, spašavajući jedno malo, tek rođeno ljudsko biće. Žrtvovali su sebe da bi pružili šansu drugome da živi. Zla kob i sudbina od Boga bili su nemilosrd-

ni. Svo sedmoro su nas zauvek napustili. Među njima i dvojica mladih ljudi zdravstvene struke, naš kolega i saradnik, a mi, koji još privremeno stojimo u redu i čekamo na ovom svijetu, ostali smo da ih žalimo i da im se divimo. Postavljam pitanje: kakvi su to kontrasti, i koje je to kosmičko zračenje poremetilo um pojedincima, da iz nekog skrovišta diriguju uništavanje desetine, stotine i hiljade ljudskih života koji nisu na zemlji njegovom voljom, a da mu se puls i krvni pritisak ne promijeni?

Ovim putem želim da se iskreno zahvalim svim prijateljima širom svijeta (iz Indije, Turske, Brazila, Kanade, Bugarske i drugih zemalja), našim saradnicima, koji su nam izrazili svoje duboko saučešće.

Poštovane kolege i prijatelji, molim Boga da se nikom ne desi ovakva žrtva ne bi li se spasio tuđ život. Pokušajmo da kroz stalne znanstvene aktivnosti podignemo nivo znanja i uslova u liječenju, kako ne bi dolazili u situaciju da se izlažemo ovakvim rizicima. Ovo i jeste naš moto, da se znanjem bogatimo što više i u svakom delu Zemljine kugle da se stvore uslovi za brze stručne i profesionalne pristupe u rešavanju rizičnih zdravstvenih stanja kod ljudi. Ako

je Bog stvorio sve ljude na isti način, ne dijeleći ih po boji, rasi, vjeri i drugoj pripadnosti, onda zaslužuju i da svi imaju iste uslove za liječenje.

Dvadeset prvi vijek mora da eliminiše sve nedostatke, društvo mora da podrži nauku, da kroz razmjenu znanja stvori dostojnu medicinu i kao takvu dostupnu svakom mjestu Zemljine kugle.

Dragi gostujući urednici, Vaš doprinos za kvalitet našeg časopisa je ogroman, ali je mnogo više to što kroz takvo djelovanje podstičete i druge da se okupljamo, pišemo, objavljujemo i unapređujemo ni-vo znanja. U svakom novom izdanju nas je sve više.

Hvala Vam na nesebičnosti, sve smo bolji, i vjerujem u uspjeh.

Prim. dr Avdo Čeranić
glavni i odgovorni urednik

* * *

Respected,

It is always a true pleasure to be privileged to address You, creators and admirers of science and professional medical thought. "SANAMED" is our bridge of connection for a long time. The institution for which I work is also now recognizable by our "SANAMED". It is easy to notice that we are no longer alone, especially since the initiative "guest editor" is implemented, by the deputy editor in chief, dr. Dzemail Detanac — surgeon, which has shown as quite significant, because in some way we have spread all over the world, and afterwards we have come together around the scientific thought. From such distant geographic destinations, we speak the same language of medicine, and our co-editors are passionately working so that every new edition would be better than the previous one. All of them, our friends, senior scientists which support us and give personal contribution to better quality by sharing their time and effort, donate experience and knowledge to those who appreciate and use the science development for the benefit of a man, for more healthy population.

If Hippocrates referred to as, medical doctors, oath vowed to be at the service of a man, they can only be this if they continually learn, research, transfer and exchange experiences. Doctors are brothers and sisters by profession and humanity, and patient as the most sacred thing they tackle. In this way we bond, without even meeting most of us, with the same desire to breathe in some new life, without motivation for material gain.

What else must be told?

True humanist's, colleague's, friend's — heart is always filled with compassion in a difficult moment. We have this feeling these days, here, in the whole country, when sad, tragic event occurred, event where six chosen sons of this country tragically lost their lives, saving one small, newborn human being. They have sacrificed themselves to give a fighting chance for someone else. Doom and destiny of God were ruthless. All seven of them have left us. Among them are also two young people from medical science, our colleagues and co-workers, and we, who still temporarily wait in the line in this world, are here to mourn and admire them. I ask a question: what are these contrasts, and what is this cosmic radiation which disturbed the mind of individuals, to direct the destruction of docents, hundreds and thousands of human lives from their shelters, without even changing their blood pressure?

I hereby wish to sincerely thank all friends from all over the world (India, Turkey, Brasil, Canada, Bulgaria and other countries), our colleagues who expressed their deep condolences.

Respected colleagues and friends, I pray to God that nobody have to experience this sacrifice in order to save someone else's life. Let us try, thorough constant scientific activities, to rise the level of knowledge and conditions in treatment, in order not to expose to this kind of risks. This is our motto, to get more wealthy in knowledge and to create conditions for quick professional accesses in solving risky health conditions in people, in every part of the Earth. If God created all people in the same way, not dividing them by colour, rase, religion or any other affiliation, then they deserve to have the same treatment conditions.

The twenty first centiry must eliminate all shortcomings, society must support science, so the exchange of knowledge can create dignified medicine and as such — available to every place of the globe.

Dear guest editors, Your contribution to the quality of our journal is tremendous, and what is much more important is that through such acting You support others as well — to gather, write, publish and improve the level of knowledge. In every new issue, we are larger in number.

Thank you for your selflessness, we are doing better and better, and I believe in success.

Prim. dr Avdo Ceranic
Editor in Chief